

ZBOR DE COCORI

STOMFF ANDREI AUREL

ZBOR DE COCORI

Vă-ntoarceți albi cocori și nu vi-e teamă
Că primăvara vine în zadar.
De dorul meu voi nu aveți habar.
Treceți spre nord și nu mă luați în seamă.

Vă urmăresc cu ochii și cu gândul
Cum treceți către cuiburile voastre.
Sunteți urmașii păsării măiestre
Și mângâiați cu aripe albe, vântul.

Aș vrea să zbor cu voi cât mai departe.
Să mă ascundă razele de soare.
Nu cred în nici o viață viitoare.
Nu cred în nici un fel de sfântă carte.

Cred doar în ochii care m-au mințit
Lăsându-mă să sper și să visez.
În fața lor să suflu nu citez.
Eu îi iubesc, doar ei nu m-au iubit.

Ei n-au crezut și nici nu vor să creadă
Că tot ce-am spus n-au fost numai cuvinte.
Nu vreau și nici nu pot să-i smulg din minte.
Cortina după primul act să cadă.

Să-nceapă-n viața mea, deci, actul doi
În care nimeni să nu mă găsească.
Cât mintea mea mai poate să iubească,
Cocorii mei, hai, luați-mă cu voi!